

I Amerikat

De lär inte ha dä stort bätter däröver i Amerikat än va' vi har'et här hemma i våra havradasaböjder», sa'e ja' en da' te Pette' Juvel, för dä ä' en rackare te å löska ut allting. För rexten s'a han ha vatt där själv i sin ongdöm, påstår han teminstingens, men söm I vet, så lju'er han lika kringt söm en häst travar.

»Nä, dä kan du va' leten på, Jödde», tötte han. »Dä ä' te å mä sämmer än hos öss, då. För rexten råka' ja' på en Anebo'kär härom da'n, söm just köm där ifrå', å han sa'e på samma vis han mä, har ja' hört dom har sakt, säger dom, sa'e dom, sa'n. Men va' angår dä de i alla fall?» fräjte han.

»Jo», sa'e ja', »ja' har lä liksöm en bekanter där - dä ä' lä annars Jonas på Nabben, ett söskenabarn te Plutta-Pälle, svåjer min - å i tuårsern skrev han te me, å han tötte dä s'ulle va' bra roli't, äss han kunne få kömma hem nöen gång å hälsa på oss härhemma, far å mor å me å Stina-Lisa å söskena, å fästemöa mä. Ja, då tötte lä vi mä, men inte köm vi öss för te å svara nöet på dä, inte. Så för en tre'll' fira ell' fem veker se'n, så feck ja' ett 'nett brev ifrå' hönom, å han tötte på samma vis då mä, för han längtade så gruveli't ätte' te å få hälsa på öss å föräl'ra'na å släktinga'na, å fästemöa mä. Å dä kan lä ingen un'ra på häller. Men så lite länger ner i brevet, så sto' dä söm så, att här i Amerikat har vi'et allt lika usselt söm hemma i Svärjet, så att om du velle skecka me lite' resepänga', så vore du allt bra snäller. Nähä, sa'e ja' mä däsamma, dä får Plutta-Pälle göra i så fall, dä ä' han inte för go'er te. För rexten töcker ja' för min del söm så, att kan du inte se de rå' te å kömma hem på a'ent vis, så får du lä vänta te ventern kömmer å sjöana lägger se, så får du lä gå hem då, tötte ja'.»

Ordförklaring:

Hafradasaböjder, havrabygder, där havre utgör egentliga sädesslaget; *löska*, lura ut; *kringt*, hastigt (betecknar oftast en rask, kringsvängande rörelse); *söskenabarn*, kusiner; *'nett*, annat.